

Els membres

Nous membres

SECCIÓ HISTÒRICO-ARQUEOLÒGICA

Membres numeraris

Bonaventura Bassegoda i Hugas

Bonaventura Bassegoda i Hugas va néixer a Barcelona el 1954. Es llicencià en història de l'art per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) el 1976, i s'hi doctorà el 1988.

Fou professor d'història de l'art a la UAB des del 1978, i n'és catedràtic des del 1998. Va ser-hi secretari acadèmic del Departament d'Art (1989-1991) i després director del mateix Departament (1994-1998), així com vicerector de Transferència Social i Cultural (2009-2012). Hi va ser, el 1995, un dels promotors de la revista científica d'història de l'art, *Locus Amoenus*, que segurament és la més sòlida que es publica a Catalunya en aquesta especialitat, i des del 2001, és impulsor de la col·lecció de llibres «Memoria Artium», publicada per la UAB, cinc universitats catalanes més, i el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). Hi dirigeix també el projecte Biblioteca Digital d'Història de l'Art Hispànic, especialitzat en la literatura artística de la darrerietat del segle XIX i principi del XX, que vol recollir en un únic portal tots els materials impresos, en format llibre, revista o fullet, relacionats amb la producció, estudi i divulgació de les arts i del patrimoni monumental al llarg de l'època moderna i fins la data en la qual aquests materials, passen de forma segura al domini públic. En definitiva la Biblioteca Digital —que actualment recull 637 registres— vol posar a l'abast dels historiadors generalistes i dels historiadors de l'art

un tipus de material relativament desconegut i molt dispers en les seves ubicacions actuals, que hauria de servir per intentar una profunda revisió dels orígens de la nostra historiografia artística.

Entre les seves tasques acadèmiques fora de la Universitat cal esmentar les que exercí de director del Gabinet de Dibuixos i Gravats del MNAC (1991-1993), de membre de la junta directiva del Comité Español de Historia del Arte (1994-2004), de gestor d'art de la Subdirecció General de Projectes de Recerca del Ministeri d'Educació i Ciència (2004-2007) i de membre del patronat —encara en actiu ara— de la Fundació Institut Amatller d'Art Hispànic (des del 2014).

És membre del Consell Assessor Internacional de Goya. Revista de Arte (des del 2007), de la Fundación Lázaro Galdiano de Madrid, i de les revistes *De Arte. Revista de Historia del Arte*, de la Universitat de Lleó (des del 2008), i de *Cuadernos de Arte e Iconografía de la FUE* (des del 2009).

Fou elegit acadèmic numerari per la secció d'arts sumptuàries i visuals de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona (2011), i hi va ingressar l'any 2012.

Com a investigador, s'ha especialitzat en la literatura artística del Renaixement i del Barroc. Ha publicat una antologia de textos, *Barroco en Europa*, a la col·lecció «Fuentes y Documentos para la Historia del Arte» (Barcelona, 1983), una detallada edició crítica del tractat de Francisco Pacheco, *Arte de la pintura*, del 1638 (Madrid, Cátedra, 1990) —fruit de la seva tesi doctoral—, i ha estudiat en tres articles la figura singular de l'escriptor d'art i col·leccionista de dibuixos i estampes, el canonge valencià Vicent Vitoria (Dènia, 1650 - Roma, 1709). Publicà en forma de llibre una detinguda investigació sobre la col·lecció pictòrica original del monestir de San Lorenzo de El Escorial, *El Escorial como museo. La decoración pictórica mueble en el monasterio de El Escorial desde Diego Velázquez hasta Frédéric Quilliet (1809)* (Barcelona, Universitat de Barcelona, 2002).

S'ha ocupat també del dibuix català antic, i va ser comissari de l'exposició «La col·lecció Raimon Casellas. Dibuixos i gravats del Barroc al Modernisme del MNAC», presentada a Barcelona (MNAC) el 1992, i al Museo del Prado, de Madrid, el 1993. Publicà la monografia *La cova de Sant Ignasi* (Manresa, Angle, 1994), un dels conjunts barrocs més destacats de Catalunya, i darrerament s'ha ocupat de la història del col·leccionisme d'art a Catalunya els segles XIX i XX, i de la seva relació amb els orígens i l'evolució de la nostra historiografia artística. Uns primers resultats en aquesta direcció es poden trobar en el volum col·lectiu B. Bassegoda (ed.), *Col·leccionistes, col·leccions i museus. Episodis del patrimoni artístic de Catalunya* (Barcelona, Universitat de Barcelona, 2007); en la ponència «Joan Antoni Güell i López (1875-1958), segon comte de Güell,

tercer marquès de Comillas i primer col·leccionista d'escultura policromada barroca», al volum B. Bassegoda, J. Garriga, J. París (ed.), *L'època del Barroc i els Bonifàs. Actes de les Jornades d'Història de l'Art a Catalunya, Valls, 1, 2 i 3 de juny de 2006* (Barcelona, Universitat de Barcelona, 2007); en l'article «El col·leccionisme d'art a Barcelona al segle XIX», al catàleg *Ànimes de vidre. Les col·leccions Amatller* (Barcelona, Museu d'Arqueologia de Catalunya, 2010), i Josep Puiggarí i Llobet (1821-1903), primer estudiós del patrimoni artístic, que és el seu discurs d'ingrés a la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona (2012).

A l'IEC codirigeix —amb Francesc Fontbona— el *Diccionari d'historiadors de l'art català, valencià i balear*, obra que s'inicià el 2011, i que començà a aparèixer en línia el 2012, que actualment ja compta amb prop de sis-centes entrades, entre les quals ell mateix ha redactat les corresponents a Agustí Arqués i Jover, Isidoro Bosarte de la Cruz, Pelegrí Casades i Gramatxes, Juan Agustín Ceán Bermúdez, Josep Maria Escrivà de Romaní i Dusay, Bartomeu Ferrà i Perelló, Andreu Avel·lí Pi i Arimon, Josep Pijoan i Soteras, Antoni Ponç i Piquer, Josep Puiggarí Llobet, i Vicent Vitoria i Gastaldo.

Text llegit pel senyor Francesc Fontbona i de Vallescar en el Ple del dia 11 de maig de 2017

Rafael Cornudella i Carré

Rafael Cornudella i Carré va néixer a Barcelona el 1964. Es doctorà en història de l'art a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB, 1998), amb una tesi sobre el gravador català Miquel Sorelló, actiu a Roma en el segle XVIII. Començà l'activitat docent el 1995 com a professor d'història de l'art modern a la Universitat de Lleida i, a continuació, va passar a la UAB (1996), d'on és professor titular des del 2003. Amb intermitències, perquè una part fonamental de l'activitat d'his-